

Abstrakt

Cílem mé diplomové práce bylo nastínit legislativní úpravu národní ochranné známky a úpravu ochranné známky Společenství (nyní EU) a vyzdvihnout výhody a nevýhody obou úprav. Nespornou výhodou ochranné známky EU je, že pro registraci ochranné známky EU není potřeba existence národní ochranné známky. Další výhodou evropské úpravy ochranných známek je automatické a bezplatné rozšiřování v případě přistoupení nových členských států, a také to že postačí, pokud přihlašovatel prokáže povinné užívání ochranné známky pouze v jednom členském státě. I přes fakt, že národní zákon o ochranných známkách je plně v souladu s úpravou evropskou, není zcela totožný ve všech otázkách. Prvním rozdílem je otázka zápisné způsobilosti shodných ochranných známek. Podle národní legislativní úpravy nelze do rejstříku zapsat označení shodné se starší zapsanou nebo přihlášenou ochrannou známkou pro shodné výrobky nebo služby. Tento důvod posuzuje ÚPV ex offu. EUIPO k tomuto důvodu nepřihlíží z moci úřední, ale vlastník starší ochranné známky musí podat námitky. Další výhodou ochranné známky EU představuje systém rešerší. Od 10. 3. 2008 došlo ke zjednodušení a nyní není povinná národní rešerše ochranných známek. Rešerše na národní úrovni je nadále prováděna pouze na základě žádosti a platí se za ni poplatek. Díky tomu došlo ke zrchlení celého procesu registrace ochranných známek EU, protože se nemusí nadále čekat, až ÚPV zašle hotovou rešerši EUIPO.

Další výhodou ochranné známky EU je její finanční nákladnost. V porovnání s poplatky za národní přihlášku se na první pohled jeví národní přihláška finančně výhodnější. Tento pohled ale nemusí být zcela objektivní, pokud vezmeme v potaz, že národní ochranná známka neposkytuje ani zdaleka takovou ochranu, kterou může poskytnout ochranná známka EU. Národní ochranná známka je územně omezena pouze na stát, ve kterém byla registrována. Ochranná známka EU poskytuje ochranu na celém území EU a není nutné registrovat známku v každém státě zvlášť. Závěrem tedy lze říci, že méně nákladný proces registrace tvoří ochranná známka EU.

V této práci jsem dále chtěla ukázat, jaký vliv na ochranné známky mělo přistoupení České republiky k EU. Věnovala jsem se také judikatuře Soudního dvora EU, která má velký vliv na rozhodovací praxi českých soudů a Úřadu průmyslového vlastnictví. Ve své práci jsem také zaměřila na novelu v podobě *nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424*. Novela přinesla některé nepříliš zásadní změny,

nicméně je v práci zmiňuji kvůli jejich aktuálnosti. Ke změnám došlo ve třech oblastech: institucionální, procesní a změnila se výše poplatků. Nařízení si klade za cíl více zjednodušit registrační proces.

Diplomová práce se skládá z pěti kapitol. V první kapitole jsem se zaměřila na obecnou koncepci a význam institutu ochranné známky a jeho podíl na trhu, na funkci a druhy ochranných známek včetně ochranné známky s dobrým jménem, všeobecně známé ochranné známky a na kolektivní ochrannou známku. A nakonec jsem se snažila nastínit rozdíly mezi pojmy značka a ochranná známka.

Druhá kapitola by měla představovat ucelený přehled o charakteristice národních ochranných známek, o právních předpisech, historickém vývoji, druzích ochranných známek. Pozornost jsem zaměřila na registrační proces od podání přihlášky až po zápis ochranné známky včetně možného zrušení ochranné známky. Jedna z podkapitol se zaměřuje na Úřad Průmyslového vlastnictví jako ústřední úřad v oblasti průmyslového vlastnictví.

Třetí kapitola je zaměřena na mezinárodní ochrannou známku a její zápis prostřednictvím Madridského protokolu. Dále zde nalezneme přehled mezinárodních smluv.

Čtvrtá kapitola se věnuje institutu ochranné známky Evropské unie. V první části čtvrté kapitoly se seznámíme s historickým vývojem ochranné známky EU. Následuje kapitola o *nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424*, která shrnuje nejzásadnější změny, které toto nařízení přineslo. Dále popisují institut ochranné známky jako takový a druhy ochranných známek EU. V kapitole se dočteme také o největší decentralizované agentuře v oblasti průmyslových práv, Úřadu průmyslového vlastnictví pro duševní vlastnictví – EUIPO. Krátce nastíním situaci před zavedením ochranné známky Společenství a v závěru kapitoly se dozvíme o registračním procesu. Na závěr jsem se věnovala komunitárnímu vyčerpání práv z ochranné známky a souvisejícímu pojmu paralelním dovozům do EU. K lepšímu pochopení uvádím také související judikaturu Soudního dvora EU.

Poslední, pátá kapitola, se na začátku věnuje koexistenci ochranné známky národní a ochranné známky EU. Následuje kapitola, která má na judikatuře ukázat vztah ochranné známky EU a národní ochranné známky. Dále jsem se zabývala dopadem přistoupení nových členských států EU na ochranné známky. Ačkoli národní právní úprava je plně v souladu s úpravou evropskou, není s ní zcela totožná. Proto v závěru páté kapitoly seznámím čtenáře s některými málo rozdíly v právní úpravě

národní a evropské. Zásadní vliv na rozhodovací praxi soudů na úřadů průmyslového vlastnictví má soudnictví a judikatura, se kterou seznamuji čtenáře v úplném závěru práce.